

V tomto čísle najdete

Sci-fi a fantasy

Co se do prosincového
čísla nevešlo

Rozhovor s paní
učitelkou
Handrychovou

Sporty v zimě

Vzpomínky
David Bowie
&
Alan Rickman

SCI-FI A FANTASY

Slovo šéfa

Milé čtenářky, milí čtenáři, pozemšťanky a pozemšťani, mimozemšťanky a mimozemšťani, vize, předtuchy a sny se mohou stát skutečností. Čtenáři vědeckofantastických příběhů a znalci sci-fi literatury s touto větou jistě souhlasí. Kdo z nás kdysi četl jedním dechem příběhy Julesa Vernea, Isaaca Asimova, Raye Bradburyho, Ludvíka Součka a dalších literátů, přenášel se do světů dalekých, do budoucnosti nebo i opačným směrem. Hltal jsem příběhy Stanislava Lema, Michaela Crichtona, J. M. Trosky a jiných. Držel jsem palce hrdinům ve filmech *Válka světů*, *Martan*, *Interstellar*, *Gravitace*, *Vesmírná odysea*, *Vetřelec*, *To a v dalších filmech*. Setkávali jsme se v jejich příbězích s lidskými i nezemskými postavami, technickými vymoženostmi a vědeckými závěry. Řada z tehdejších nápadů se stala skutečností. Kolem Země dnes létají obyvatelné stanice, sondy přistávají na kometě, okolních planetách a jejich měsících, chytré telefony se staly součástí našeho života. Vědci odhalují složení vesmírných těles – voda je na Marsu, planetce Ceres, měsíci Europa i jinde, spekuluje se o možných formách života na různých místech nejen v naší sluneční soustavě. Hledáme rozluštění hádanky, které nastolují vědci i záhadologové, archoastronauti: Navštívili naši planetu jiné civilizace a zanechali zde nějaké stopy? Kde se vzaly gigantické stavby v Egyptě, Peru, Indonésii? Co skrývá led pod Antarkidou? Co ve skutečnosti popisuje bible, korán a některé jiné staré knihy? Svět záhad, otázka původu života, člověka, vyhynulých zvířat, to vše vždy rozrušovalo naše mozky a debaty mezi lidmi. Pátrání po pravdě, původu a předjímání budoucnosti člověka nás může posunout dál a hlavně rozvíjí lidský mozek.

Pro mnohé bylo sci-fi zrekonstruovat naši školu, vydělat se třídami na jarmarku přes 90 tisíc, mít na zahradě sáňkovací svah... Dnes je to realita. Je dostavba třetího patra pro družinu sci-fi? Je snad rekonstrukce hřiště sci-fi? Zatím ano. Ale pokud se vynasnažíme, můžeme sny a vidiny realizovat. Poznáme opravdový původ člověka? Najdeme život na Marsu? Setkáme se někdy s mimozemšťany? Třeba někdy ano, ale musíme pro to něco udělat. Zatím aspoň toto: naučit se v základní škole přemýšlet, mít touhu po poznání a zkusit neotřelé cesty. Jen to nás může vést k odpovědím na otázky nastolené nejen vědeckofantastickou literaturou...

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Obsah

Slovo šéfa

2

Příběh čáry a Příběh Káňat
v NG

3

Školou chodí Mikuláš,
Živý Betlém

4

Výstava Pohanské Vánoce
v Betlémské kapli

5

Silvestr v Krkonoších,
Nejmenší a největší Čech

6

Rozhovor: Paní učitelka
Handrychová

7

Beachvolejbal

8

Cyklokros

9 - 10

Turné čtyř můstků

11

Sci-fi a Fatasy

12 - 17

David Bowie

16

Alan Rickman

16 - 17

Vrahem je zahradník

17 - 23

Co se do prosincového čísla nevešlo

Čas od času se nám stane, že ne všechny články, které k nám doputují, se vejdou do jednoho čísla Kiwimagazínu. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli do lednového čísla umístit články z minulého měsíce, které se nám sice dostaly do rukou, ale nevešly se do minulého čísla.

Redakce

Příběh čáry a příběh Káňat v NG

Emmanuel Peñafort: „Mně se líbilo, že vidíme čáry, ale můžeme mít u toho různé představy.“

„Líbilo se mi, jak jsme hledali v objektu z různých drátů různé čáry,“ říká Adélka Slámová

Bára Karnetová: „Bavily mě rozhovory, které jsme hrály u červené sochy od umělce

Nepraše. Bylo to jako v divadle.“

Seděli jsme v galerii v kruhu na sedátkách a čichali jsme k různým krabičkám, kde byly schované vůně,“ vzpomněl si Vendelín Cupal.

„Nakonec jsme společně na velkou roli papíru kreslili naši kavárnu. Bylo to zábavné,“ říká Pavel Tomek.

„Úžasný zážitek jako vždy. Veletržní palác nezklamal!“
dodávám já, tř. učitelka Káňat.

Doporučujeme všem.

Jitka Zikešová
& Káňata

Foto: Jitka Zikešová

Školou chodí Mikuláš

V sobotu 5. prosince chodil po ulicích Spořilova svatý Mikuláš s čertem a andělem, rozdávali dětem sladké bonbony, ale někdy dávali uhlí nebo brambory. I naši školu navštívil Miku-

láš s andělem a čertem a rozdávali v prvním až třetím ročníku. Možná nevíte, že Mikuláš byl ochráncem pocestných, řek, mostů ale hlavně dětí. Mikuláš žil ve 3. a 4. století, byl to český

biskup a stal se skutečnou historickou postavou.

Jakub Coufal

6. Z

Živý Betlém

V úterý 8. prosince jsme zahráli představení Živý betlém. Vystoupili jsme v kostele sv. Anežky České na Spořilově. Pro naše představení byl ideální sál v suterénu kostela. Naše pozvání ke společnému vystoupení přijala paní učitelka Adamcová, která krásně zahrála Tichou noc na housle. Našími dalšími hosty byli žáci 5. B, 8. R, 9. M a 9. N. Johanka a Dan zahráli Marii a Josefa. Anička, Týnka, Martina, Pája, Maruška a Karel si s námi zazpívali. Standa zahrál na saxofon.

Všem našim hostům děkujeme za to, že s námi vystoupení nacvičovali a v Živém betlém vystoupili!

Představení bylo složené ze 41 čísel - koled, básniček, písniček a vánoční pastýřské hry. Takže jsme zpívali, recitovali, hráli na flétny, piano a kytaru. Děkujeme paní učitelce Bartákové za pomoc při nacvičení básniček a za půjčení kostýmů pro pastýře. Paní učitelce Kolaříkové za rady při nácvičku zpěvu a panu učiteli Absolonovi za nácviček závěrečné písně!

Přípravě jsme věnovali spoustu času, scházeli jsme se už od začátku října. Ranní generální zkoušku viděli někteří spolužáci z jiných tříd a jejich připomínky přispěly k tomu, že večerní premiéra dopadla výborně. Naučili jsme se spoustu koled a básniček, ale dozvěděli jsme se také mnoho zajímavostí o adventu, Vánocích a i sami o sobě.

Gepardi

Foto: Blanka Šteřbová

Výstava Pohanské Vánoce v Betlémské kapli

V e středu 9. prosince jsme navštívili výstavu betlémů v Betlémské kapli. V rozsáhlých podzemních prostorách byly vystavené betlémy z různých materiálů a od různých autorů. Byly tam betlémy ze dřeva, z perníku, kukuřičného šustí, keramiky, korálek, kovu, papíru, ze skla, z ovčího rou-

na. Každého z nás zaujal jiný betlém, všechny byly krásné, některé dokonce pohyblivé. Našli jsme keramický betlém, který vyrobila paní vychovatelka z naší družiny Galina Kratochvílová. Výstava byla doplněná ukázkami řemesel, například kovářství, vázání knih, mletí mouky, řezbářství. Na stro-

mečích jsme obdivovali krásné ozdoby – z papíru, z pomerančové kůry, z korálek, látek a nití. Výstava se nám moc líbila a doporučujeme, abyste ji navštívili.

Gepardi

Foto: Blanka Štěrbová

Silvestr v Krkonoších

O vánočních prázdninách jsem byl s rodiči a bratrem na chalupě u našich kamarádů ve Stromkovicích v Krkonoších. Protože nebyl sníh, chodili jsme na výlety pěšky. Druhý den jsme auty odjeli k hotelu Skála. Tam jsme nasedli na autobus, který nás odvezl na Horní Mísečky. Z Míseček jsme šli pěšky na Vrbatovu boudu, která je nově zrekonstruována. Od Hančova pomníku, který se nachází kousek od Vrbatovy boudy, byl krásný výhled na Labskou boudu, Luční boudu a Sněžku. Pak

jsem se přes horskou boudu Dvoračky vrátili zpět k autům a odjeli domů. Na Silvestra jsme vyrazili do Vysokého nad Jizerou, kde se konal tradiční Silvestrovský orientační závod. Závod byl rozdělen na tři části. První část byla jízda na kole, druhá část biatlon a třetí část běh. Nejvíce mě zaujala třetí část, tedy běh. Oběhli jsme celé městečko a poznali i jeho centrum. Závod se jmenoval „Vysoké Hagaby“. Další den – na Nový rok, jsme šli na Rezek u Rokytnice nad Jizerou. V sobotu jsme se šli

podívat na Aldrov - lyžařský areál ve Vítkovicích. Po dvou dnech zasněžování tam spustili na víkend lanovou dráhu. My jsme lyže neměli, proto jsme se jen dívali na ostatní lyžaře. V neděli jsme už museli odjet domů. Cestou do Prahy jsme ještě navštívili novou rozhlednu U borovice nad městem Roprachtice. Vánoční prázdniny mi na horách rychle utekly i bez lyžování.

Daniel Pícl, 5. B

Největší a nejmenší Čech - Karel IV. a Hurvínek

Letos bude mít 700. výročí narození Karel IV. Osłavy v Praze začnou hned na začátku března. Ve Staroměstské mostecké věži bude otevřena výstava s názvem Mysterium věží. Tou nejhlavnější akcí oslav Karla IV. bude výstava korunovačních klenotů na Pražském hradě ve Vladislavském sále, která bude otevřena 15. května. Karlova Univerzita připravuje velký korunovační průvod z Vyšehradu na Hrad.

Na konci listopadu by se mělo v domě U Zlatého prstenu otevřít muzeum věnované Karlu IV. a Lucemburkům. Osłavy Hurvínkových kulatých 90. „narozenin“ začnou 2. května – novým divadelním představením. Dále budou probíhat během letošního roku tři výstavy, a to na Staroměstské radnici (společně s největším Čechem Karlem VI.), další bude probíhat v Chrudimi. Ta se pak v listopadu přesune do Mu-

zea hlavního města Prahy na Florenci. V den Hurvínkových narozenin se bude konat v Karlínském Fóru koncert pro největšího Čecha Karla IV. a nejmenšího Čecha Hurvínka prvního. Spolu s S+H vystoupí i hudební skupina The Tap Tap.

Daniel Pícl, 5. B

Rozhovor s paní učitelkou Handrychovou

Jaký dnes máte den?

Dneska mám pondělí. Je to den, kdy mám dozor, ale jinak dobrý.

Jakou třídu učíte? Jak vám vyhovuje učitelská profese?

Učím 1. P. Jak kdy...baví mě, ale mohlo by být méně papírování.

Vzpomínáte si, jaký byl váš první dojem z vaší třídy?

Že to bude spousta práce.

Kde jste pracovala před tím, než jste k nám nastoupila?

Učila jsem v Kunraticích.

Jak se vám u nás líbí?

Libí se mi tu hodně.

Čím jste chtěla být jako dítě?

Asi veterinářkou.

Dostalo se k nám, že se věnujete běhu. Od kolika let se mu věnujete?

Od 40, dříve jsem hrála volejbal, ale kvůli zranění jsem přestala.

Jakou nejdlejší trasu jste uběhla?

Uběhla jsem dva typy závodů, 12hodinový, který měl 93 kilometrů. Ten druhý trval

24 hodin, během nichž jsem uběhla 130 kilometrů, ale ten byl s přestávkami.

Co vám běhání přináší? Co byste doporučila lidem, co chtějí s během začít?

Přináší mi především relaxaci a odpočinek. Doporučuji si pořídit pořádnou obuv.

Jaké jsou výhody tohoto sportu?

Tak je to levné, dá se běhat za každého počasí, a není na to potřeba talent.

Máte oblíbenou značku sportovního oblečení nebo bot?

Oblečení ne. Boty, které používám, jsou značky Asics.

Jaký byl váš největší úspěch jak v běhu, tak v osobním životě?

✓ v běhu to bude 2. místo v mistrovství republiky. A v osobním životě se mi podařilo vychovat dvě děti, což považuji za velký úspěch.

Máte i jiné koníčky kromě běhu.

Ráda hraji na kytaru, zpívám a cvičím svého psa Gandalfa.

Kdo je vašim vzorem?

Mým vzorem jsou jednoznačně rodiče.

Jak jste prožila Vánoce a Silvestr?

Vánoce i Silvestr jsem prožila na horách, sportováním.

Máte ráda sci-fi nebo fantasy žánr, ať už v literatuře nebo ve filmu? Oblíbila jste si nějakou knihu nebo film?

Sci-fi ráda nemám, fantasy mě baví. Nejráději mám detektivky od Jo Nesbo.

Redakce

Foto: bering.estranky.cz

Sport

Beachvolejbal

Dne 17. a 18. prosince, těsně před začátkem Vánočních prázdnin, se družstva našich ml. a st. žáků a žákyň zúčastnila turnaje v plážovém volejbalu v Braníku v nafukovací hale TJ ABC Braník.

V kategorii 6. – 7. tříd nás reprezentovali: Ullrichová Alžběta (7.U), Měšťanová Jana (7.U), Zikeš Jakub (7. Š), Maleček Vojtěch (6.V). Tito žáci hráli jako jedno družstvo, které v základní skupině zvítězilo nad družstvem ZŠ Křesomyslova a ZŠ Horáčkova „B“, prohrálo však se ZŠ Filozofskou. Ve finálové skupině naše družstvo zvítězilo nad ZŠ Horáčkova „A“ a oplátilo porážku ZŠ Filozofské.

V boji o 1. místo zvítězila nad ZŠ Plamínkové.

V kategorii 8. – 9. tříd nás reprezentovalo družstvo B, jehož sestavu tvořili Zavřelová Kristýna (8.R) a Feuereisel Daniel (9.N) a družstvo A - Paloušová Johana (9.N) a Hanuš Martin (9.M).

Obě naše družstva postoupila ze základních skupin; ze semifinálového zápasu proti sobě postoupilo naše A družstvo do finále a naše B družstvo do boje o 3. místo.

ZŠ Jižní „B“ : ZŠ Filozofská „B“

12 : 21

4. místo

ZŠ Jižní „A“ : ZŠ Filozofská „A“

22 : 20

1. místo

Andrea Dudrová

Foto: Andrea Dudrová

Cyklokros

Dne 9. ledna v odpoledních hodinách odstartoval závod mužů již 71. MČR. Mezi hlavní favority patřili tři nejlepší čeští závodníci: Adam Ťoupalík (obhájce titulu), jeho stájový kolega Michael Boroš a věčně druhý Radomír Šimůnek, který toužil po titulu, ale moc v to nevěřil. Mezi další favority patřil například Tomáš Paprstka nebo Lubomír Petruš. Hned od startu se do čela dostali 3 závodníci: Radomír Šimůnek, Adam Ťoupalík a Michael Boroš. Po dobu celého závodu se tato trojice držela v čele, a i když v průběhu 4. kola se na ně snažil Tomáš Paprstka dotáhnout, nepodařilo se mu to. Když se závod začal chýlit ke konci, začalo se zrychlovat a tato trojice zrychlila tempo celého závodu. Michael Boroš a Radomír Šimůnek se odtrhli od mladého Adama Ťoupalíka, který sice loni vyhrál, ale na zabahněné trati ve Slaném mu to šlo prostě lépe. Také bychom si měli říct něco o jednom z nejstarších účastníků závodu, kterým byl Emil Hekele. V prvním kole měl trochu smůlu, ale do cíle dojel na devátém místě. Na konci trati se držela dvojice Šimůnek, Boroš a za nimi Ťoupalík. V jednom z posledních sjezdů sjížděl

první Radomír Šimůnek, který zatáčku zvládl výtečně, jenže Michael Boroš zaváhal v technice a upadl. S největší pravděpodobností o tom Radomír Šimůnek ani nevěděl, a když se ohlédl v cílové rovince a zjistil, že jede sám, začal se radovat. Po opravdové dlouhé době se konečně dočkal titulu. Jakmile dojel do cíle, mohli jsme na něm vidět slzy štěstí.

Radomír Šimůnek: „Věděl jsem, že když najedu do zadní pasáže první a budu pokračovat na maximum, že už mě nikdo nepřehoní. V průběhu závodu jsem to sice jednou zkusil, ale cítil jsem, že to ještě není ten pravý okamžik na rozhodující atak. Kluci byli dobří a navíc jsem nechtěl zbytečně bláznit.

Dneska jsem jel s nezvykle chladnou hlavou. Nikde jsem zbytečně nejančil a byl maximálně soustředěný na průjezd každé zatáčky. Což mi nakonec pomohlo k titulu. Na oslavu si dám dobrou večeři a neuškodí jedna Plzeň.“

Michael Boroš: „S umístěním jsem sice spokojen, ale k vítězství bylo blízko. Tak snad to vyjde příště. Pád byl rozhodující okamžik. Bylo to kousek před cílem, pak už to nebylo možné sjet. Měl jsem v plánu zaútočit v polovině závodu. Jelo se neustále dost

rychle, proto nebylo kde nastoupit. V závěru jsem už neměl tolik sil, Radek byl prostě lepší.“

Konečné pořadí: 1. Radomír Šimůnek, 2. Michael Boroš, 3. Adam Ťoupalík, 4. Tomáš Paprstka, 5. Lubomír Petruš.

Ve stejný den se odehrál již 71. cyklokrosový domácí šampionát. Mezi největší favoritky v kategorii žen Elite+U23 patřily: Pavla Havlíková, Martina Mikulášková a Nikola Nosková. Již od začátku dala tato trojice najevo, že jsou to favoritky závodu. Do prvního okruhu vjížděla první Pavla Havlíková, za ní ji následovala Martina Mikulášková a za nimi vlající Nikola Nosková.

Každý, kdo tak trochu sleduje ženský cyklokros, ví, že hlavní favoritkou byla Pavla Havlíková, která nás výtečně reprezentovala na Švýcarském poháru, který nakonec vyhrála celkově.

„Dnes to byl to kontaktní závod, odjíždělo se strašně těžko. V technice jsem se cítila velmi jistě, vždycky jsem holkám poodjela. Spolehala jsem na poslední okruh, protože jsem cítila rezervy. Ale chybovala jsem a šla jsem k zemi. Vyměnila jsem v depu kolo a pak už nezbyvalo tolik času smazat ztrátu.

Nakonec chyběl kousek. Můsím se s tím smířit, je to sport.“

Pavle se však ke konci moc nedařilo a Martina Mikulášková toho využila a dostala

se dopředu. Nikola Nosková však jela v předposledním okruhu na 2. místě, ale Pavla se před ní ještě dostala. Díky tomuto vynikajícímu výkonu se Martině podařil získat již

třetí titul Mistryně ČR. Držíme palce na MS v Zolderu

Jakub Rychlý
8. P

Foto: Jakub Rychlý

Turné čtyř můstků

Turné čtyř můstků je závod ve skocích na lyžích a koná se vždy na přelomu nového a starého roku.

Historie

Historie sahá až do roku 1952-1953 kdy se jelo první turné. Zúčastnili se tam jenom skokani ze šesti zemí (Německo, Rakousko, Švédsko, Norsko, Švýcarsko a Jugoslávie). Vůbec prvním vítězem se stal Rakušan Sepp „Bubi“ Bradl.

Česká stopa

Roku 1970-1971 vyhrál turné Jiří Raška a roku 2005-2006 Jakub Janda. Jiří Raška byl v turné navíc dvakrát druhý, a to v letech 1967-1968 a 1968-1969. Na třetích místech se v turné umístili Dalibor Motejlek, Zbyněk Hubač, Jiří Parma a Jaroslav Sakala.

Města turné

Každý rok se začíná v Oberstdorfu. Další města jsou Ga-Pa, Innsbruck a

Bischofshofen.

Letošní ročník

Letošní ročník Turné vyhrál Slovinec Peter Prevc, druhý byl Severin Freund a třetí Michael Haybock. Nejlepší český reprezentant byl Roman Koudelka, který skončil na 13. místě. Další Češi skončili takto: Jakub Janda 23., Lukáš Hlava 34. a na 39. Místě Jan Matura.

Marek Kváš, 5. B

Foto: slantour.cz

Sci-fi a fantasy

Co nás čeká v roce 2016:

Původně měl mít tento žebříček nejočekávanějších filmů žánru sci-fi a fantasy pouze 10 nejoblíbenějších favoritů, když jsem však zkoumal, co vše nás čeká v roce 2016, musel jsem jej rozšířit o dalších 5 filmů, čímž se však žebříček nevyčerpává, protože nás toho čeká mnohem více.

1. Captain America: Civil War

Civil War neboli Občanská válka je v komiksovém světě velkolepá událost, jejímž následkem došlo k rozpadu týmu Avengers a k pronásledování a zatýkání hrdinů, kteří nechtěli vládně Spojených států odtajnit svoji skrytou totožnost. Nakolik bude film věrný komiksově předloze, uvidíme v našich kinech už v 5. května.

2. Batman vs. Superman

Zatímco Marvel už se svým týmem superhrdinů prorazil na plátna kin, DC Comics se o to teprve snaží. Ve filmu Batman vs. Superman, který do českých kin vtrhne už 24. března, se po boku těchto dvou velikánů objeví také ženská postava Wonder Woman. Jak se tomuto zárodku

týmu Justice League of America bude dařit, ukáže budoucnost.

3. Deadpool

Aby těch komiksových od Marvelu filmů nebylo málo, připravilo si pro nás studio 20th Century Fox film o anti-hrdinovi Deadpoolovi. Ten se podrobil experimentu, díky kterému získal schopnost rychlého samouzdravování, což mu umožňuje dělat...

prakticky cokoli. V kinech se s ním setkáme už 11. února.

4. Alenka v říši divů: Za zrcadlem

Alenka se vydá znovu do světa divů, tentokrát do Podzemní říše za zrcadlem, kde se opět setká s Bílým králíkem, houseňákem Absolem, kočkou Šklíbou či Kloboučníkem. Její dobrodružství můžete vidět v kinech již od 26. května.

5. Warcraft: První střet

Do světa Azeroth se podíváme ve filmovém zpracování populární počítačové hry World of Warcraft. Zde se staneme svědky sporů mezi uskupením ras Aliance a Hordy, které budeme sledovat prostřednictvím lidského generála Anduina Lothara a orkského náčelníka Durothana. Jak to všechno dopadne,

se můžete dozvědět už od 9. června.

6. Star Trek: Do neznáma

Již třetí film sledující posádku hvězdné lodi Enterprise. Ve filmu se opět setkáme s neohroženým kapitánem Kirkem, panem Spockem, Scottym či doktorem McCoyem. Kam je mezihvězdné cestování zavede tentokrát, zjistíme už 21. července.

7. Krotitelé duchů

Po více než čtvrtstoletí uvidíme 28. července na plátně kin tuto kultovní skupinu, která se duchů rozhodně nebojí. Jenže tentokrát dojde k malé změně: Čtveřice mužů nahradila čtveřice žen, krotitelé duchů.

8. Obr Dobr

Obr Dobr je především kniha pro děti od autora Roalda Dahla. Steven Spielberg si ji však vypůjčil, aby podle ní mohl natočit film. Půjde o první film, který Spielberg natočil pro Walt Disney Company. Film bude vyprávět o hodném obrovi, který unese malou dívku do své země. Tam začnou již od 30. června společně vymýšlet, jak překazit plán zlých lidožravých obrů – a na pomoc si vezmou i anglickou královnu.

9. Lichožrouti

Abychom v tomto výčtu neměli jen samé americké filmy, zmiňme se i o českém animovaném filmu, který bude mít českou premiéru 20. října a objasní divákům, kdo nám krade ponožky.

10. Doctor Strange

Marvel nás letos šetřit rozhodně nebude. Benedict Cumberbatch ztvárnil Sherlocka Holmesa v seriálové adaptaci od BBC, jehož nejnovější díl jsme mohli vidět letos v lednu. 3. listopadu se ukáže také na stříbrném plátně, a to v roli neurochirurga, který po autonehodě nebude moci vykonávat svou práci. Poté, co bez peněz a v depresích navštíví tibetského mystika, je zasvěcen do světa magie a stane se mocným čarodějem.

11. Fantastická zvířata a kde je najít

Díky tomuto filmu se můžeme opět těšit na kouzelný svět Harryho Pottera, do

něhož nás film vtáhne 17. listopadu.

12. Rogue One: A Star Wars Story

Do tvorby filmů ze světa Star Wars se pustil Disney a také to podle toho vypadá. Ještě ani neopadlo divácké nadšení z Epizody VII. a už

15. prosince nás čeká nový film. Má jít o první spin-off, který bude vyprávět o událostech mezi III. a IV. epizodou a o tom, jak povstalci získali plány k Hvězdě smrti.

13. Den nezávislosti: Nový útok

Roland Emmerich opět nechá mimozemšťany zaútočit na naši planetu, tentokrát, jak ukázký napovídají, v mnohem větším měřítku, než tomu bylo v prvním díle. Zda tentokrát vyvázne naše planeta bez úhony, zjistíme už 23. června.

14. X-Men: Apocalypse

A opět další Marvel. Apocalypse je první ze všech mutantů a také nejmocnější z nich.

Po tisíci letech se probouzí a není moc rád, když vidí svět ve stavu, v jakém je. Proto se rozhodne nastolit nový světový řád. Držet palce X-Menům, aby Apocalypsovi dali co proto můžeme od 19. května.

15. Assassin's Creed

S Michaelem Fassbenderem se tento rok setkáme v kině hned dvakrát. Poprvé v roli mutanta Magneta v novém pokračování x-menovské sagy, podruhé ho uvidíme dva dny před Štědrým dnem ve snímku na motivy úspěšné videohry od studia UBISOFT. Michael si tu zahraje Desmonda Milese, obyčejného muže z dlouhé line Assassinů, který je po svém únosu přenesen přístrojem Animus do 12. století a stává se součástí utajované války mezi Assassiny a Templáři.

**Bc. Tomáš
Féllinger**

Foto: gentiside.com

Interstellar

Tento film režiséra Christophera Nolana vypráví příběh o tom, jak na planetě Zemi dochází potrava a lidstvo nemá jiné možnosti než přežít z posledních zásob, které Zemi zbývají. Jedinou nadějí byla červí díra u Saturnu, která podle všeho vedla do jiné galaxie, kde se nacházely tři planety, které mohly být podobné planetě Zemi. Murph (dcera hlavní postavy filmu) je však velmi naštvaná, když se její otec rozhodne odletět na opravdu dlouhou dobu mimo naši galaxii, aby Zemi zachránil. Jak to dopadne? To se dozvíte ve filmu Interstellar.

Zajímavosti:

Cestování vesmírem bylo především inspirováno Einsteinovou teorií relativity. V ani jedné scéně z téměř tříhodinového filmu Christopher Nolan nevyužil zeleného plátna, které se dnes při natáčení používá již v téměř všech filmech zahrnujících efekty počítačových animací. Apokalyptický obraz Země je inspirován sérií katastrofálních prашných bouří v USA a Kanadě během Velké hospodářské krize v letech 1930 - 1936, které dostaly název „Dust Bowl“, v překladu doslova „prachová pánev“.

Bouře způsobily obrovské ekologické a zemědělské škody a vyvolaly hromadný odchod lidí z Texasu, Arkansasu, Oklahomy a okolních států Velkých plání, přičemž skoro půl milionu Američanů zůstalo bez domova, jiní zas onemocněli a zemřeli na zápal plic a následky hladovění.

Tento film překonal několik rekordů, film s nejvíce záběry IMAX, což je aktuálně nejlepší kamera na světě, těchto záběrů bylo přesně 16.

Jakub Rychlý
8. P

Foto: Erikontheradio

Avengers

Film Avengers je inspirován komiksovou předlohou, která se poprvé objevila na pultech novinových stánků v USA v září 1963. Tato série, která začala již v 60. letech minulého století, přetrvala až do roku 1996 a čítala 402 čísel. Původní tým, který se však v průběhu času rozrůstal o nové hrdiny, tvořil Iron Man, Ant-Man, Wasp, Thor a Hulk. Ve čtvrtém čísle tým nalezl v ledu svého dalšího budoucího člena a velitele, kterým byl Captain America.

Filmové zpracování Avengers z roku 2012, které režíroval Joss Whedon, si však z této původní předlohy bere jen velmi málo. Více čerpá z modernějšího komiksového zpracování Avengers, které vyšlo pod názvem Ultimates. Jedná se o moderní zpracová-

ní klasického týmu Avengers, kde se mimo jiné taky setkáváme s postavou černého Nicka Furyho, který byl v klasické sérii bělochem.

Děj filmu začíná tím, že se bratr známého poloboha Thora, Loki, spojil s vůdcem mimozemské rasy Chitaury. Pokud Loki získá a předá vládci z jiné dimenze Tesseract, získá armádu, se kterou bude moct ovládnout Zemi. Tesseract nepředstavuje jen bránu mezi naším světem a světem Chitauri, ale je to také mocný energetický zdroj. Loki se dostane do špiónážní agentury Nicka Furyho a při své návštěvě ovládne pár agentů, některé i zabije. Se svými novými společníky unikne i s Tesseractem. Fury se rozhodne aktivovat program Avengers, což jsou všichni

superhrdinové pohromadě, aby zachránili Zemi před hrozbou, kterou Loki představuje.

Agentka Romanovová (Black Widow) je vyslána do Kalkaty, aby tam našla a přivedla doktora Bruce Bannera (Hulka). Agent Coulson zajde za Tonym Starkem (Ironman) a Fury navštíví Steva Rogerse (Captain America). Po čase se k nim přidá i asgardský bůh hromů, Thor. Ti všichni tak mají za úkol zachránit Zemi před ďábelským plánem Lokiho.

Film patří mezi moje nejoblíbenější. Mám ráda ten příběh, a můj nejoblíbenější hrdina je Ironman.

Sára Jankovičová
7. T

Foto: bellanaija.com,
hellocomic.com, hedorkreview.com

David Bowie

David Bowie, vlastním jménem David Robert Jones, je většinou z nás známý jako rockový zpěvák, jako herec nebo producent. Narodil se roku 1947 v Brixtonu, v Anglii.

Svůj hudební talent začal rozvíjet ve školní kapele jako saxofonista. Na střední škole hrál v různých kapelách s přáteli, ale bez úspěchů. V roce 1969 vydal úspěšné album „Space Oddity“. O rok později slavila úspěch i deska „The Man Who Sold the World“. Roku 1972 vydal další album s názvem „The

Rise and Fall of Ziggy Stardust and the Spiders from Mars“, které vděčil za komerční úspěch. V 80. letech spolupracoval i s velmi známou skupinou Queen. Výsledkem této spolupráce byla píseň „Under Pressure“. S Patem Methenym vznikla píseň

„This Is Not America“. Když pomíneme úspěšné desky,

Foto: wam.ac.uk

kteří vznikaly v 80. a 90. letech, vydal David Bowie jakožto člen kapely Tin Machine další dvě alba. Největší úspěch slavil v 90. letech. Bylo toho samozřejmě mnohem více, ne jenom alb, ale i filmových rolí. Davida Bowieho bohužel postihla rakovina. Po 18měsíčním boji to vzdal. Zemřel 10. ledna roku 2016 ve věku 69 let.

Sára Jankovičová
7. T

Alan Rickman

V neděli 14. ledna zemřel po těžké nemoci ve věku šedesáti devíti let známý anglický herec Alan Rickman. Patrně nejvíce diváků si jej bude navždy pamatovat jako chladného a nesympatického profesora Snapea ze série filmů o Harrym Potterovi, ve které se ostatně sešli skoro všichni známí angličtí herci posledních desetiletí. Snapeův černý hábit a dlouhé vlasy stejné barvy jsou natolik výrazné, že patrně mnozí diváci svého oblíbeného herce nepoznají v mnoha jiných výborných rolích, zvláště pokud jsou

tyto filmy dabované do češtiny a nemohou se řídit Rickmanovým typickým nosovým, rezervovaným, ba pohrdavým hlasem. A pokud má v těchto rolích ještě ke všemu vousy nebo brýle, je opravdu poněkud obtížné jej na první pohled identifikovat.

Přesto by se nemělo zapomínat na výborné padouchy, které ztvárnil. Tím je například terorista Hans Gruber z první Rickmanovy výrazné hollywoodské role v prvním dílu série Smrtonosná past (1988), nebo šerif z Nottinghamu oddaný temným silám ve filmu Rob-

in Hood: Král zločinců (1991). A máme tu ovšem i sympatického „nepadoušského“ stárnoucího ženatého záletníka Harryho Williamse z filmu Láska nebeská (2003). Rickman měl samozřejmě mnohem pestřejší rejstřík rolí ve filmu i na divadle, pokusil se s úspěchem i o režii – přesto bude patrně jeho osudovou rolí nesympatický profesor ze školy kouzel v Bradavicích. On sám si ostatně představoval, jak ještě v osmdesáti letech bude v houpacím křesle číst knihy o Harrym Potterovi.

Odešel bohužel již o deset let dříve.

Takřikajíc ze záhrobí bude možno slyšet jeho specifický

hlas, který propůjčil houseňákovi Absolemovi ve fantasy filmu Alenka v říši divů od Tima Burtona, jehož

Redakce

Foto: quotesgram.com

Vrahem je zahradník - Vítězové školní literární soutěže

Kategorie 4. - 6. ročník

1. místo	Emilie Bejčková	4.E
2. místo	Denisa Hudková	6.V
3. místo	Matěj Řeháček	6.V

Kategorie 7. - 9. ročník

1. místo	Marek Ždych	9.N
2. místo	Magdaléna Přerovská	7.T
3. místo	Lukáš Hylský	9.M
	Cecílie Sekalová	7.T

Zloděj z Coltonu - Emilie Bejčková

V Coltonu, jedné zapadlé, ale hezké vesnici v jižní části jezerní oblasti hrabství Cumbria je dům. Ano dům! Dům, o kterém skoro nikdo nevěděl, ale i přesto byli jeho obyvatelé bohatí tak, že by jim to kdekdo záviděl. Ten dům byl veliký a vlastnil výrazně červenou omítku. Měli na svém domě skoro každý den hezkou květinovou výzdobu a kdybyste šli kolem domu, tak byste si okamžitě řekli: „To je ale hezký dům. Škoda, že takový nemám. A ty květiny! Ó jak krásně ladí s těmi jejich bílými záclonami. Jak to asi vypadá uvnitř?“

Ano, přesně tak, jejich pěkná bílá výzdoba ladila s bílými krajkovými závěsy. Jenže byste byli opravdu první, kdo si toho všiml. Ono to totiž většinu lidí nezajímalo. Ten dům byl docela veliký, kdejaký člověk by se tam při první návštěvě ztratil. Bydlí tam dvě rodiny a různí služební a několik zvířat (jen pro ty, co si nevšimli té obří boudy na dvorku a voliéry s ptáky). Jelikož jsou až na konci vesnice, mají největší zahradu, kterou od pole a od silnice dělí vysoký živý plot, či zepředu krásná zelená vrata. Ta, která v průběhu minulého zimy dost ošuměla a zrezivěla a která v průběhu příštího

jara paní domu hodlá přemalovat nahnědo. Víte, že kdybyste se zeptali kdejakého souseda či jakéhokoli obyvatele téhle či nějaké jiné blízké vsi, jestli zná někoho, kdo se jmenuje Peter Moylerd, paní Lucy Krebsová nebo Viktorie Baileyová, tak by vám řekl jednoznačně: „Ne, nikdo takový tu nežije!“ čili „Tak to asi těžko“ nebo jenom „Ne, proč se ptáte?!“ No vidíte, i přes jejich bohatství je neznají. V domě žijí rodiny Moylerdovy a Baileyovy, plus služebnictvo včetně komorné Betty Flamingové a zahradníka Harryho Griffina. Betty je milovnicí ptáků, ale se svým postavením komorné si nemůže dovolit více než ochočenou straku a kanárka. Za to Harrymu věnovali toulavého psa, který si později přivlastnil jméno Jack, ale i tak si Betty připadá v nevhodě. Jediné tři děti v bytě jsou Molie, Amy a Peter. Peter je osmiletý kluk, co sní o tom, že až bude velký, postaví si dům někde uprostřed lesa a bude nejlepší pianista světa. A co holky? Molie je pět let a ta zase sní o tom, že se v dospělosti stane královnou a jedenáctiletá Amy bude její poddaná. Amy ale neví, čím bude a je jí to úplně jedno. Oknem a krajkovými záclo-

nami prosvítá chladné jarní světlo, co přímo nahání příjemný pocit a pěkně prosluňuje komnatu. Ale ten příjemný pocit obyvatelům domu moc dlouho nevydrží, protože je hned vyruší křik náhle vylekané brzy stávající Peterovy babičky. Celý dům duní klapáním pantoflí všech těch lidí, co bychom tu našli, a k tomu nás ještě ohlušuje Jackovo našťavané vytí a štěkání. Jen co jako poslední po deseti minutách dorazila rozespalá Betty a viděla napůl vykradenou babiččinu zásuvku, hned jí došlo, o čem pojednává šum všelijakých vět, co se ozývají v místnosti. Využila situace a hned se přidala do chumlu postav spekulujících o krádeži smaragdy vykládané brože a prstýnku s ametystem. „Proč mi zmizely zrovna mé nejkrásnější šperky?“ nařiká babička nad poloprázdnou zásuvkou. A v hlavě se jí vybavily vzpomínky na to, jak kdysi dostala prstýnec s ametystem k osmnáctinám od své babičky. Po smutné snídani plně ticha pozvala Amy k sobě do pokoje Petera. „Tohle je divný“, řekl Peter. „Kdo myslíš, že to byl?“ řekli překvapivě oba dva najednou. „Nevím“, odpověděla Amy. „Tak pojď!“ to jí rychle odvětil Peter, „treba u

babičky něco bude.“ Po té půl minutě než z pokoje dorazili do babiččiny ložnice, Peter dvakrát spadl na schodech, protože je Betty před chvílí vytřela, a v kuchyni uklouzl na dlaždicích.

„Hele, jak to, že jsme si ráno nevyšli, že je ta zásuvka tak poškrábaná?“ „Asi že jsme byli rozespalí, nebo tam ráno ty škrábance nebyly,“ řekla Amy. Ale to už se jako vítr snesla dolů po schodech Betty a volala: „Svačinááá, už je deset hodin!“ A když už měli v břiše chleba s marmeládou úplně všichni, tak asi po půl hodině si babička začala znovu stěžovat, protože v šuplíku bylo zase o jeden prsten méně. „Ach ne, to byl ten s rubínem, ten po mamince!“ naříká zas babička nad poškrábanou zásuvkou a přitom hledí Petera po rozčuchané a neupravené hlavě. Když Peter s Amy znovu došli do pokoje, řekne Petr: „Hele, víš Amy, že to musel být někdo, kdo nebyl na svačině?“ „Jo a určitě si nestříhá nehty“ odvětila Amy. „A neměli bychom se podívat k babičce?“ „Ne, spíš bychom se měli poradit, kdo si nestříhá ty nehty.“ „To bude Molie,“ zapřemýšlela Amy nad svojí malou sestrou, co si tak ráda hraje na princeznu. „Vždyť si naposledy přivlastnila maminičn náramek. Nebo Harry, ten

vůbec nesvačil!“ Takovéto řeči pomalu plynuly v pokoji a ven asi hodinu nebo hodinu a půl, ale to už Betty svolávala na oběd.

Ale najednou se ozve z přízemí maminičn našťavný hlas nyní vyznívající jako bouřka. „Žádný oběd nebude! A vy Betty se hned balíte, máte padáka!“ Amy s Peterem se okamžitě běželi podívat, co se děje. Mezitím Peter ve svém běhu po schodech nevytočil zatačku a díky klouzání svých pantoflí narazil do zdi. Když doběhli na místo, byla maminka v Bettyině pokoji a seděla na posteli a držela v rukou krásný babiččín safírový náhrdelník. Vedle ní byla otevřena Bettyina zásuvka a v ní nechyběla část babiččiny šperků. A to už došlo i Peterovi, kdo to byl.

Když dorazila Betty, přímo se rozplakala. Betty se rozplakala nejen kvůli tomu, že to nebyla, ale též ji tížilo, že bude muset ven na ulici a už nebude v domě pracovat.

Byla to pro ni smutná událost, měla to tam ráda. Měla ráda všechny, co tu bydleli, i celý tenhle dům.

Dlouho mamince vysvětlovala, že to být nemohla, ale zatím bez výsledku. Po chvíli maminka nechala děti a komornou Betty o samotě.

Amy a Peter pomáhali Betty sbalit si kufrík. Nešťastná

Betty si dala do svého starého koženého kufru poslední svršek a potom se šla s dětmi rozloučit s ostatními služebníky v domě.

Uplakaná Betty došla na zahradu, aby se rozloučila s paní kuchařkou, zahradníkem Harrym a s ostatními, kterým na ní záleželo. Po chvíli přišly děti, dokonce i malá Molie, aby se s Betty rozloučily, protože ji měly rády jako ona je (a Betty měla Petera, Molie a Amy moc ráda). Když došla ke kuchařce, Jenny McCauliové, milá paní ji věnovala sklenici se zavařeninou. A když došla k Harrymu, ten jí věnoval krásnou macešku

i s květináčem. „A jéje,“ rozpomněla se Betty, „vždyť já bych tu málem nechala Kubíka,“ a za chvíli se vrátila se svým kanárkem. A takovéto loučení trvalo ještě čtvrt hodiny, ale to už se z domu ozýval křik. „Tak už jdete?“

Po vašem ne zrovna milém chování vás už nechci ani vidět!“ A tato slova už přinutila Betty odejít. Betty znovu téměř prosákla smutkem, ještě se otočila, aby se naposled podívala na svůj milovaný dům, ale najednou se zarazila. „Aby mě hrom trefil“ a vidí, stejně jako všichni ostatní, letět svojí straku s diamantovým prstýnkem v zobáku. Straka si sedla Betty na rameno a s láskou jí

prstýnek podává jako dárek na rozloučenou. A tohle viděli skoro všichni, včetně maminky a babičky, které se chtěly pokochat pohledem na to, jak jejich služebná odchází. Během třiceti vteřin se běhla maminka ven a zůstala stát na zápraží s otevřenou pusou, jako by ji měla plnou nadávek. Vzápětí pak pusou

zavřela a celá událost působila téměř komicky. Po seběhnutí schodů zopakovala tenhle výraz i babička a řekla: „Velice se vám omlouvám, Betty!“ A všem na zahradě, včetně dětí, se ulevilo, že u nich Betty nakonec zůstane. „To to ale dopadlo dobře, vidíš Kubíku?“ povídá si Betty s naopak od straky milým

kanárkem. Při vybalování kufru debatuje s Kubíkem i o její bývalé kamarádce strace. Kdo by to byl vůbec řekl, že se v ospalém Coltonu bude řešit takový zapeklitý případ.

Ilustrace: Emilie Bejčková

Úryvek z chystaného detektivního románu:

Vrah nezná slitování

Kapitola 3.

Nedá se říci, že by major Horáček přímo běsnil, ale rozhodně k tomu neměl daleko. Jeho nálada po rozhovoru s policejním prezidentem byla hluboko pod nulou. Policejní prezident ukazoval na palcové titulky v novinách, které měl rozložené na stole ve své kanceláři. Pichlavým hlasem oznamoval unavenému Horáčkovi, že tisk a samozřejmě i veřejnost požadují výsledky. „Výsledky, Honzo – ty musíte vykazovat! Ne nějaký kecy, že jste pachatel na stopě. Výsledky, rozumíš?“ Horáček rozuměl. Rezignovaně rozhodil rukama a začal vypočítávat. „Víš, Viléme, že Peterka je dlouhodobě nemocnej, Vavřena si zrovna teď vybírá starou dovolenou. Lhotáková je v pátém měsíci těhotenství a tím pádem je pro práci v terénu absolutně nepoužitelná, Holý má manželku v nemocnici a hlídá haranty. A já tam teď mám jenom tři použitelný lidi. Tři, Viléme. Víš co to je, teď v tomhle frmolu?“ Policejní prezident si dlaněmi třel oba spánky. „Ale já

vím, Honzo. A co vlastně víte o tý zavražděný Vrchlický? Ve zprávě toho moc nebylo.“ „V podstatě nevíme po tří-denním pátrání vůbec nic. Z patologie přišla zpráva, že v době nálezu byla zhruba dva dny mrtvá. K činu tím pádem došlo někdy v pondělí odpoledne. Z toho pejskaře, co ji našel, Váša nevytěžil nic použitelného. Kluci potom obešli celou tu zahrádkářskou kolonii a nikdo nic neslyšel, nikdo nic neviděl. Nejhorší je, Viléme, že vůbec nevíme, kde se v tý kolonii vzala, ani co tam dělala. Z těch zahrádkářů ji nikdo nezná. Z Holešovic, kde bydlela, do Záběhlic je to docela štreka. Vlastní auto neměla. Taxikáře obíhal Odvárka. Nic. Hned po nálezu jsme zkoušeli psovoda, ale po tom úterním lijáku taky nic. Znásilnění patolog vyloučil. Zbraň – perkusák. Tím pádem žádná nábojnice. Na to nemusíš mít ani zbroják. Kulka prošla do hlavy temenem. Někdo ji střelil shora z bezprostřední blízkosti. Buď musel bejt hodně vysokej, ale spíš to vypadá, jako kdyby klečela. Rána v okolí vstřelu byla opálená od střelného prachu,

vlasý ožehnutý. Ta kulka je olovená, velikost 18, úplně běžná, jakou koupíš v jakýkoli prodejně zbraní a střeliva. Ten perkusák je divnej. Rána od takovýhle zbraně není žádný prásknutí bičem, ale pořádný daleko slyšitelný zahrmění. Tu Vrchlickou určitě střelili v těch Záběhlicích, protože pod hlavou na místě nálezu byly na dobře dvoumetrovým průměru stopy krve. To ten liják, jak to roztáhla voda. Pak je strašně divný, že tu Vrchlickou nikdo neviděl, protože takhle nóbl oblečená ženská v zahrádkářský kolonii je nápadná jak jelen mezi slepicema. Ondříček to vyšetřoval v místě bydliště. Prej to byla docela normální ženská, která pracovala v motolský nemocnici jako zdravotní sestera. Rozvedená, bezdětná. Stáří 34 let. Baby v baráku tvrdí, že zrovna teď žádnýho chlapa neměla nebo si aspoň nevěsimly, že by tam za ní někdo docházel. A to je, Viléme, všecko, co doteď víme.“

Voňavá káva, kterou si Horáček před návštěvou prezidentu udělal, už dávno vystydla

a vyčichla. Další tři telefonáty, které následovaly po majorově návratu, byly jobovky, jak se patří.

První volal Váňa, že ta série vloupaček na Zahradním Městě pokračovala dnes v noci dalšími dvěma byty. Potom volal Ondříček, že se někdo v noci vloupal do hostivařského kostela. Vlezl tam vitráží v okně, kterou rozbil, a zmizely dva velmi cenné obrazy z 18. století, které byly vedle oltáře. Někdo na ten oltář vlezl a plátna necitelně vyřízl z rámců. Výzdoba oltáře je prý značně poničená, jak po něm pachatel lezl. Poplašné zařízení kdoví proč nefungovalo. Farář, který to zjistil, hned volal policii, ale i památkáře, kteří se tam teď rojí, bědují a ničí stopy.

Třetí telefonát byl od manželky, která celá rozrušená volala, že ta zlomenina nohy syna Jirky, je značně komplikovaná a prý bude nutná operace.

Major Horáček pochodoval po kanceláři kriminálky jako tygr v kleci a rozvažoval, co má dělat nejdříve. Rozhodl se pro rychlou návštěvu hostivařského kostela.

Ještě než sebral doklady, mobil a klíče od auta, zazvonil znovu telefon na stole. „Kriminálka – Horáček.“ Řekl naučené zaklínadlo. Ve sluchátku se ozval Ondříček – nadporučík a nejmladší

člen týmu. „Pane majore, máme tu hlášenou ženu v bezvědomí, značně ztlučenou a krvácející. Na Chodově v Benkově ulici 14. Vyrážím tam, záchranka je na cestě.“ Majorův běsný pocit narůstal. „Jak mám ksakru rozčtvrtit sebe i kluky?“ hlasitě zaklel a vyrazil ze dveří.

V kostele to vypadalo jako po bitvě. Strážmistr, který tam byl povolán, zajistil místo činu, na nic nesahal a vyhnal kvokající památkáře i faráře před kostel. Na místě už byli chlapi z laborky, kteří pečlivě fotili a snažili se sejmout otisky ze všeho, čeho se mohl pachatel dotýkat.

„Feťák nebo blázen,“ zhodnotil Horáček tu spoušť.

„Pane majore, bude to dobrý,“ přitočil se k němu jeden z techniků. „Ten fešák, kterej to udělal, se nejspíš pořádně pořežal o tu rozbitou vitráž. Všude jsou stopy krve a taky krásný otisky. Myslím, že identifikace bude docela jednoduchá.“

Major poděkoval, šel vyslechnout faráře a před odjezdem upozornil techniky, aby ještě zkoukli to poplašné zařízení.

Zazvonil mobil. Ondříček. „Je to dobrý, pane majore. Ta napadená je Monika Krátká, 21 let, svobodná. Už je při vědomí a tvrdí, že ji zrychloval její milej, nějaký Juraj

Merzšárosz. Prej je strašnej prudas. Vyhlásil jsem pátrání do svodky a poslal kluky z Chodova, aby ho sebrali na stavbě, kde pracuje. Teda jestli tam bude.“

Major poděkoval a začal si broukat známou melodii z rádia. Špatná nálada se pomalu vytrácela. Přemýšlel o Ondříčkovi. Bude dobrej, pomyslel si. Kolik mu může bejt? Je nejvš tři roky po škole, má analytický myšlení, trpělivost i tah na branku.

V případě zastřelené Terezy Vrchlické nastal v úterý zlom. Ozval se taxikář, který prý vezl ženu podobnou Vrchlické pod Tyršův vrch do Nuslí. Tam prý na ni čekal muž v hnědé kožené bundě, který také taxikáři zaplatil. Řidič taxiku poskytl celkem slušný popis a dodal, že ten chlapík měl pěkný fáro. Vystoupil prý z tmavozeleného Jeepu Wrangler, který měl na espézetce určitě nějaké X a pak jednu nebo dvě „sedmičky“. „Takový auto by se mi moc líbilo,“ zasníl se taxikář.

Po tmavozeleném Jeepu se ihned rozjelo celostátní pátrání. Tmavozelených Jeepů bylo málo. Čtyři z těch, které přicházely do úvahy, byly z Prahy, dva z Brna a jeden z Hradce Králové. Dostal je na starost Odvárka. Brňáci i majitel z Hradce měli skálo-

pevné alibi. Z Prahy zbývala dvě auta. Oba Jeepy prošly důkladnou prohlídkou. V síti zůstal jeden z nich. Majitel – Petr Čístek z Nuslí, který docela odpovídal popisu, espézetka auta – 2AX 4776. Na opěrce sedadla spolujezdce našla laboratoř dva vlasy zavražděné a dokonce na čalounění sedačky byla vlákna z úpletového svetríku, který měla mrtvá Tereza Vrchlická v den vraždy na sobě.

Kapitola 4.

Předvedený Petr Čístek čekal ve vyšetřovací místnosti. Seděl za stolem, kam ho posadili a nervózně bubnoval prsty o desku. Kapitán Váňa ho chvíli pozoroval okénkem z vedlejší místnosti, které z vyšetřovačky vypadalo jako pověšené zrcadlo. Nechával

Čístka „vykysat“, jak říkali. Když dorazil major Horáček, pustili se do výslechu zadržného.

Po dvou hodinách rutinních otázek pořád nic. Petr Čístek celkem ochotně odpovídal a do svých odpovědí se nezaplétal. Ochotně přiznal, že zavražděnou znal a že se spolu poslední půlrok občas stýkali. Ano, přijela za ním v pondělí ráno a on zaplatil za taxík.

Potom ji odvezl do pizzerie na Náměstí bratří Synků, kde si dali kávu. Ona mu vyprávěla o problémech v práci, kde ji vrchní sestra pořád nutí z důvodu nedostatku personálu brát jednu noční službu za druhou. Domluvili se na tento týden, kdy budou mít oba volný víkend, že ho stráví spolu u něj na chatě. Ne, od té doby ji neviděl, ani jí nevolal. Neměla ráda, když jí volal do práce. Na dobu smrti

měl Petr Čístek alibi, pracoval jako číšník v restauraci v Hostivaři a to odpoledne i večer byl v práci. Jeho výpověď potvrdil jak vrchní číšník v restauraci Pod Lipami, tak vrchní sestra Květoslava Němcová v motolské nemocnici. Ta dokonce přiznala, že opravdu rozvedenou a bezdětnou Terezu Vrchlickou využívala, kde se dalo.

Pátráním v Motole vyplynuly na povrch další skutečnosti. Váňa zjistil, že zhruba před rokem měla zavražděná krátkodobý poměr s ženatým lékařem z oddělení. Poměr prý brzy sama ukončila a k všeobecnému údivu všeho personálu zmíněný lékař požádal o přeložení na jiné oddělení nemocnice. Nitky pátrání se začaly do široka rozebíhat...

Poznáte učitele podle jeho výroků?

Spoj jména učitelů s výrokem, který je pro něj charakteristický.

1. P. uč. Féllinger
  2. P. uč. Bílková
  3. P. uč. Zikeš
  4. P. uč. Kaudersová
  5. P. uč. Široká
  6. P. uč. Buráňová
  7. P. uč. Pokorný
- a) Ale barvičky jsou super!
  - b) To si snad už děláte srandu! Žákovský na stůl!
  - c) A nakráčíte odpoledne! Já počkám až si to dopovíte!
Nechtěl bys už začít něco dělat?
To je neuvěřitelný!
  - d) Nehoupej se na té židli, děláš díry do podlahy!
  - e) Tys neviděl Hvězdné války?!!
f) Chápete to?!
  - g) Proč já? Proč zrovna já?!

Správné odpovědi najdete na další straně.

Kdo pro vás KIWI připravuje

Cecílie

Jmenuji se Cecílie Sekalová a chodím do 7. T. Je mi 12 let a do redakce teď chodím druhým rokem. Jsem v redakci, protože mě odma-lička baví psát a články do redakce mi, což mi přijde jako skvělá příležitost to uplatnit. Mimo redakci hraji na flétnu a klavír, tančuji, chodím na výtvarné kurzy a jezdím na pennyboardu.

Kuba

Moje jméno je Jakub Rychlý a chodím do 8. třídy. Rád hraji curling a jezdím na kole. Curlingu se věnuji asi nejvíc. Rád se dívám na akční a sci-fi filmy. Do Kiwi chodím již čtvrtým rokem, protože mě baví psát články. Ve volném čase programuji hry a různé programy.

Dan

Mé jméno je Daniel Hudek, je mi 14 let. Mezi mé zájmy patří plavání a cyklistika.

Redaktorem Kiwimagazínu jsem již od páté třídy, tedy čtyři roky. Velmi mě práce redaktora baví, hlavně sdílení nových a zajímavých informací s našimi čtenáři.

Sára

Jmenuji se Sára Jankovičová, je mi 13 let. Chodím do 7. T. Ráda čtu, dívám se na filmy a moc ráda tančím a fotím. Do Kiwi jsem se přihlásila, protože jsem chtěla zkusit něco nového a přišlo mi to jako dobrý nápad. Píšu bohužel jen druhým rokem, plánuji ale do redakce chodit ještě dva roky. Moc mě Kiwi baví, a pokud máte v pondělí od dvou čas, určitě přijďte i vy. A – taky jsem jednorozec.

Vojta

Jmenuji se Vojta Lančarič a je mi 12 let. Chodím do 6. třídy Výletníků. Do Kiwi chodím proto, že mám radost, když něčím přispívám a taky mě to baví, jelikož je

schůzích redakce sranda. Baví mě sportovat, nejvíc jezdit na kole, běžkách a snowboardu. Taky mne baví lepit papírové modely a hrát na kytaru, na niž hraji druhým rokem.

Ruda

Jmenuji se Ruda, je mi 14 let, chodím do 9. N a mám rád historii, počítačové hry a psaní příběhů o mafii nebo policii v USA.

Marek

Jmenuji se Marek, chodím do 5. B a hraji softball. Letos je to můj první rok, co chodím do redakce Kiwi, protože rád píši do novin.

Danda

Jmenuji se Daniel. Hraji na piano, věnuji se badmintonu a chodím do sokola na gymnastiku. K redakci mě přivedl kamarád Marek.

Správné odpovědi ze s. 23:
1 a), 2 f), 3 g), 4 c), 5 d), 6 b), 7 a)